

med den sidst afsaaede Kultusminister, der erkjendte, at der var Udskilligt ved Latinskolevæsenets Ordning, der ikke var i Orden; han var ikke uwillig, til at affasse latinse Stil, som paa en Maade er bleven indført ad en Duvet. Den ærede nuværende Minister har, saavidt jeg husker, om denne Sag erklæret, at han ikke var ganske paa det Rene med den latinske Stil. Jeg tror ganske sikkert, at, samtidig med at man henvender sin Opmærksomhed paa de lærde Skolers Stilling paa Budgettet og paa Reformen med Hensyn til Lønningerne, maa man tage en virkelig indre Reform af det lærde Skolevæsen under næste Overveielse.

Der er adskillige Ting, som jeg savner paa Kultusministeriets Budget, men jeg skulde næsten antage, at det var flet ved en Forglemmelse; saaledes savnes Tilskudet for Arbeidshjemmet for de Dødstumme. Den ærede Minister vil have i Grindring, at han isjor var med til at stille Forslag om at optage 3,000 Kr. til Arbeidshjemmet for dødstumme Piger, det skulde iaar staa under Konto IV. H. c.: Understøttelse til forskellige Opdragelsesanstalter. Der staa i Budgettet, at der gives den samme Sum som tidligere, 9,800 Kr.; men regner man det efter i Anmærkningerne, bliver Beløbet af de der nævnte Poster 6,800 Kr., det er Tilskudet til de forskellige Børnehjem. Jeg vil derfor spørge den ærede Minister, om det ikke er en Forglemmelse, at de 3,000 Kr. til Arbeidshjemmet for de dødstumme Piger ikke ere opførte; det forekommer mig nemlig saa. Endelig ønsker jeg at omtale et Forhold vedrørende de Kellerske Anstalter. Den ærede Minister vil vistnok ligeledes have i Grindring, at der isjor blev givet en Forhøielse af ca. 8,000 Kr. for Børn, der anbringes i disse Anstalter; man erkjendte, at den Sum af ca. 280 Kr., han fik for hvert dødstum Barn, var for Lidt, og man forhøiede det derfor ved Finanslovens anden Behandling til 450 Kr., idet man fra alle Sider erkjendte, at Kellers Virksomhed var saa overordentlig heldig. Denne Forhøielse findes ikke iaar; der findes den samme normerede Sum som isjor; men de 8,450 Kr., som vedtoges ved Finanslovens anden Behandling isjor, findes ikke. Jeg vil antage, at det er en Forglemmelse, thi jeg kan paa ingen Maade tro, at Ministeren nærer Animositet mod de Kellerske Anstalter, da han selv har været med til at erkjende disse Anstalters gode Virksomhed og til at stille Forslag derom. — Efter at have omtalt disse forskellige Ting paa de forskellige Ministeriers Budgetter skal jeg slutte, haabende, at vi maa komme til en virkelig Reform paa flere af de Punkter, jeg har nævnet, hvilket jeg tror vil være i Befolkningens Interesse; jeg vil særlig nævne det første af de fremdragne Punk-

ter vedrørende Kultusministeriet, nemlig Skolelærerforberedelsen.

Saastrup: Efter at det ærede Medlem, som nu satte sig, har talt, kan jeg indskrænke mig en Del, da jeg for flere Punkters Vedkommende maa erklære mig enig med ham, navnlig i hans Omtale af det lærde Skolevæsen. Han omtalte forskellige Ting, som jeg kun skal sige Lidt til. Mod Slutningen af sit Foredrag talte han om Noget, som mulig var glemt. Jeg kom derved til at tænke paa, om ikke den høitærede Kultusminister har glemt Skuret, som staa ved det kongelige Theater. Jeg har set, at Private have fundet Anledning til at samle Penge ind til at faae det bort. Jeg skulde ønske, at Lovgivningsmagten tog sig af den Sag og skaffede det bort; det er til Bansk for Nationaltheatret; dette skulde være et Hjem for Kunsten, men allerede udvendig fra ser man, at det ogsaa kan være Hjem for noget Andet. Jeg veed ikke, hvem der har været med til at reise det, og naar det er blevet bevilget, men at det er til Bansk, er der ikke noget Spørgsmaal om. Det hviler paa Støtter eller Spiler, men hvilken Spileorden disse i Grunden høre til, er der vist ikke Mange, som kunne sige. Jeg vil snarere henregne dem til Pæle. Paa Landet vilde man kalde det et Løvekur. Naar man nu er enig om, at vort Nationaltheater for Resten er opført i en smuk Stil, burde man ikke vansire det ved saadanne Tilbygninger. Der maatte kunne opføres en Tilbygning, hvorved det samme Diemed som nu kunde naaes, men som tillige kunde svare til Theatrets øvrige Bygningsstil, og jeg skulde meget anbefale, at det blev foretaget. Der er endnu noget Andet ved vort Nationaltheater, som har stødt mig. Jeg tør næsten ikke omtale det, da jeg jo ikke kan anses for at være kompetent Kunstdommer i den Sag; jeg anser mig heller ikke selv derfor, men jeg skal dog ikke undlade at sige, hvad der forekommer mig ikke at være ganske stemmende med, hvad jeg vil kalde rigtigt, og det er den Stilling, som Monumenterne af vore to Digttere indtage foran Nationaltheatret. Jeg kan ikke blive fortrolig med, at de ere henlagte i Rænestole som gamle, affælbige Mænd. Jeg tror, at naar man vil reise Monumenter for sine Digttere og fortjente Mænd, har man Ret til, ja jeg tror endog saa at turde sige: Forpligtelse til at tage dem i Glandspunktet af deres Tilværelse, i Glandspunktet af deres Virksomhed; men nu vil man ikke kunne forene den Stikfelse, man f. Ex. har af Holberg, med nogen af hans Komedier. Jeg kan heller ikke bringe Dehlenschläger, som han sidder der i Rænestolen, i Forbindelse med nogen af hans Tragedier. Jeg